

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев2 4923/2022
31.05.2023. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Бранка Станића, председника већа, Татјане Миљуш, Татјане Матковић Стефановић, Јасмине Стаменковић и Мирјане Андријашевић, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Милица Петровић, адвокат у ..., против туженог ЈКП Градско саобраћајно предузеће „Београд“ Београд, ради исплате, одлучујући о ревизији туженог изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж1 2165/22 од 18.07.2022. године, у седници већа одржаној дана 31. маја 2023. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о посебној ревизији туженог изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж1 2165/22 од 18.07.2022. године.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија туженог изјављена против пресуде Апелационог суда у Београду Гж1 2165/22 од 18.07.2022. године.

Образложење

Пресудом Првог основног суда у Београду 9П1 7768/21 од 20.04.2022. године, у ставу првом изреке, усвојен је тужбени захтев тужиоца па је обавезан тужени да тужиоцу на име разлике у висини предвиђене и исплаћене накнаде за трошкове исхране на раду која се плаћа у готовом новцу исплати за период од децембра 2018. године до октобра 2021. године, појединачно наведене новчане износе са одређеном законском затезном каматом. У ставу другом изреке обавезан је тужени да тужиоцу на име разлике у висини предвиђене и исплаћене накнаде за трошкове исхране на раду која се плаћа у боновима исплати за период од децембра 2018. године до октобра 2021. године, појединачно наведене новчане износе са одређеном законском затезном каматом. У ставу трећем изреке тужени је обавезан да тужиоцу накнади трошкове парничног поступка у укупном износу од 36.734,00 динара са законском затезном каматом од извршности до исплате.

Апелациони суд у Београду је пресудом Гж1 2165/22 од 18.07.2022. године, одбио жалбу туженог као неосновану и потврдио првостепену пресуду, те је одбио захтеве тужиоца и туженог за накнаду трошкова другостепеног поступка.

Против правноснажне другостепене пресуде тужени је благовремено изјавио посебну ревизију у смислу одредбе члана 404. Закона о парничном поступку.

Према одредби члана 404. Закона о парничном поступку ("Службени гласник РС" 72/11... 10/23-др закон) ревизија је изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која не би могла да се побија

ревизијом, ако је по оцени Врховног касационог суда потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права (посебна ревизија). О дозвољености и основаности посебне ревизије одлучује Врховни касациони суд у већу од пет судија.

Оцењујући испуњеност услова за дозвољеност ревизије изјављене на основу цитиране законске одредбе Врховни суд је нашао да у овој врсти спора не постоји потреба за уједначавањем судске праксе или новим тумачењем права, као ни разматрањем правних питања од општег интереса или правних питања у интересу равноправности грађана. Побијаном другостепеном пресудом тужиоцу је правноснажно досуђена разлика у висини прописане, а неисплаћене накнаде за трошкове исхране у току раду, у односу на исплаћену која је утврђена из исплатних листа, а чија висина није била спорна међу парничним странкама, за период од децембра 2018. године до октобра 2021. године закључно. Одлуке нижестепених судова донете су применом одговарајућих одредаба Закона о раду, Посебног колективног уговора за јавна предузећа у комуналној и стамбеној делатности Града Београда и Колективног уговора туженог. Ревидент не указује на постојање другачије судске праксе изражене кроз правноснажне пресуде, или одлуке Врховног суда у одлучивању о тужбеним захтевима у истоветним чињенично-правним ситуацијама. Ревизијски наводи туженог нису правно релевантан основ за прихватање посебне ревизије из одредбе члана 404. став 1 Закона о парничном поступку.

Из изнетих разлога је на основу одредбе члана 404. став 2. Закона о парничном поступку Врховни суд одлучио као у ставу првом изреке.

Испитујући дозвољеност изјављене ревизије применом одредбе члана 410. став 2. тачка 5. Закона о парничном поступку, Врховни суд је нашао да ревизија туженог није дозвољена.

Према члану 441. ЗПП, ревизија је увек дозвољена у споровима о заснивању, постојању и престанку радног односа. Уколико се тужбени захтев односи на потраживање у новцу у радном спору, дозвољеност ревизије се оцењује на основу члана 403. став 3. истог закона, према коме ревизија није дозвољена у имовинскоправним споровима ако вредност предмета спора побитног дела не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Тужба у овој парници поднета је 17.12.2021. године, а побитни део правноснажне пресуде очигледно не прелази динарску противвредност износа од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе, па ревизија туженог није дозвољена у смислу члана 403. став 3. ЗПП.

Врховни суд је стога, на основу члана 413. ЗПП, одлучио као у ставу другом изреке.

**Председник већа-судија
Бранко Станић,с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић